

Ime: **Marko**
 Prezime: **Zdravković-Kunac**
 Zanimanje: **filmski djelatnik**
 Životni moto: **raditi ono što volim**

Kreativac vodi filmsku tvornicu

Rođeni Puljanin svoju je kreativnost, kao i nekolicina njegovih vršnjaka, devedesetih godina izražavao, kanalizirao i plasirao kroz GRM, pulsku Gradsku radionicu mladih

Piše Tatjana GRBIĆ

On je voditelj Pulske filmske tvornice koja "proizvodi" dokumentarne, eksperimentalne i igrane filmove petu godinu zaredom u sklopu Festivala igranog filma u Puli. No, od ove godine filmska se tvornica izdvojila od festivala i postala udruga koja namjerava djelovati cijelu godinu.

Marko će za sebe reći da je aktivist koji se odlučio baviti umjetnošću jer je lijepa, sveobuhvatna i sveprodomna.

- Ako radiš predstavu, s publikom možeš proživljavati stvari, dok kao aktivist uvijek imaš osjećaj nedovršenog posla. Zato sam odlučio mijenjati svijet kroz umjetničke projekte u intimnoj atmosferi, s manje ljudi, a ne kroz aktivističke akcije. U tvornici, unutar radionice od mjesec dana, nastane od osam do deset filmova što je super s obzirom na to da se u Puli ne snimi toliko filmova godinama. Pozitivno je što ljudi kroz stvaranje filma upoznaju sebe jer snimaju o temama koje ih diraju. Ove godine to su bili filmovi o prometnim znakovima, mački, slobodnom penjanju, aikidu, dječjoj igri, životnim nedaćama i brodovima te jedan animirani film, kaže Zdravković-Kunac.

Otac je dvoje djece koja su ga, kaže, skroz promijenila.

- Prije nisam bio toliko vezan za svijet, sad imam njih i veza je tu. Kći Miju učim da bude sigurna na ovom svijetu i da je on lijepo

mjesto, da se nema čega bojati. Jedino vlastitog neznanja. Sin Sergej zna što hoće. Ne sjedi na svojim potrebama, već ih iskazuje, opisuje Marko svoju djecu.

Otkrivajući neka od svojih razmišljanja ističe da ljudi troše goleme količine energije na negativna promišljanja i neargumentirana kritiziranja. Kaže da rijetko postoji onaj pravi okidač za djelovanje, a to je sagledavanje pozadine nečega ili nekoga. Svi su skloniji, metaforično će, nepromišljenom jurišu.

Rođeni Puljanin svoju je kreativnost, kao i nekolicina njegovih vršnjaka, devedesetih godina izražavao, kanalizirao i plasirao kroz GRM, pulsku Gradsku radionicu mladih.

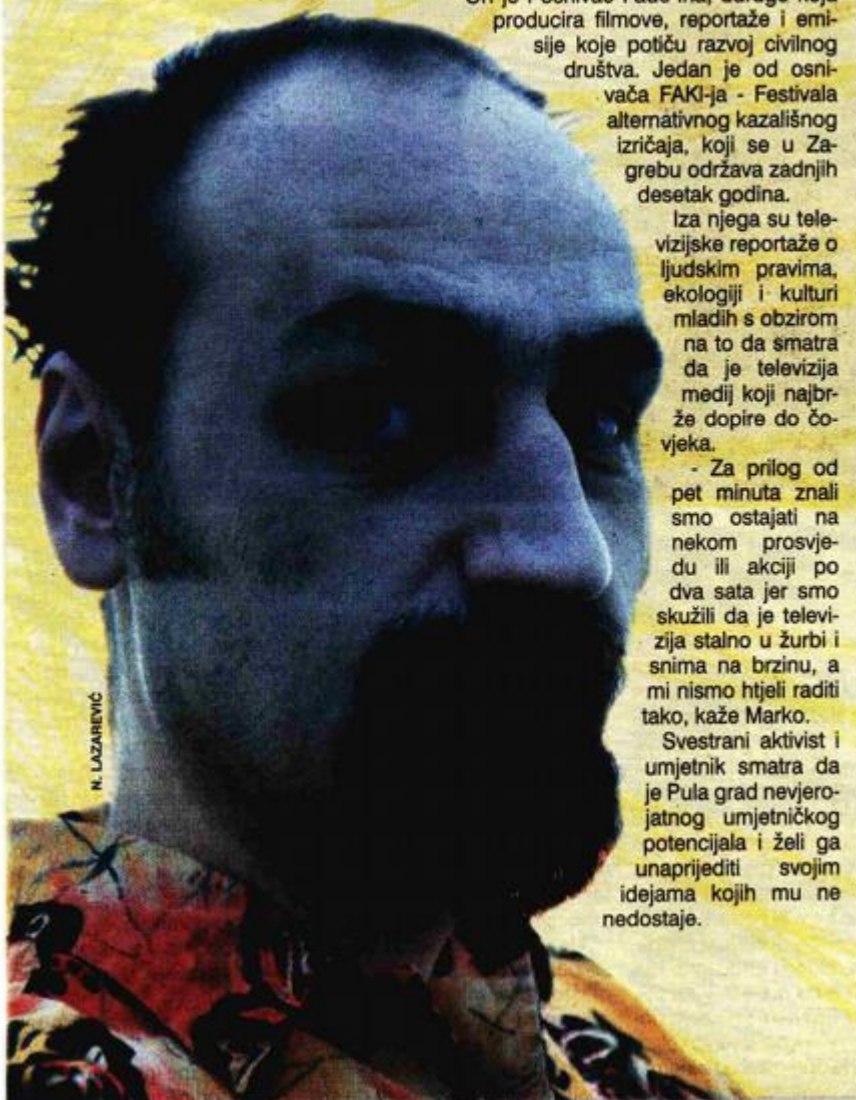
- Mogli smo stvarati što smo htjeli, osjećali smo se neuništivo, GRM je bio čudo koje bi trebalo ponoviti. Nudilo nam se što god smo htjeli, od radionice sanskrita i kazališta do slikarstva. Ta jezgra ljudi nastavila je stvarati i družiti se i po odlasku na fakultet u Zagreb. Osim mene, bili su tu braća Draško i Ivor Ivezić, Boris i Maja Koroman, Goran Zgrablić i Robert Zuber. U gimnaziji smo s Draganom Nikolićem, koji danas radi na HRT-u, surađivali na stvaranju gimnazijskog lista. Režirali smo predstave, imali radioemisije, smijali se i kritizirali društvo usred ratnih godina, prisjeća se Marko.

On je i osnivač Fade-lna, udruge koja producira filmove, reportaže i emisije koje potiču razvoj civilnog društva. Jedan je od osnivača FAKI-ja - Festivala alternativnog kazališnog izričaja, koji se u Zagrebu održava zadnjih deset godina.

Iza njega su televizijske reportaže o ljudskim pravima, ekologiji i kulturi mladih s obzirom na to da smatra da je televizija medij koji najbrže dopire do čovjeka.

- Za prilog od pet minuta znali smo ostajati na nekom prosvjedu ili akciji po dva sata jer smo skužili da je televizija stalno u žurbi i snima na brzinu, a mi nismo htjeli raditi tako, kaže Marko.

Svestrani aktivist i umjetnik smatra da je Pula grad nevjerovatnog umjetničkog potencijala i želi ga unaprijediti svojim idejama kojih mu ne nedostaje.

N. LAZAREVIĆ